

Ukrajinci nikde nepostupují

 novinky.cz/clanek/podcasty-zbytecna-valka-ukrajinci-nikde-nepostupuji-40424978

V DNEŠNÍM DÍLE SE MIMO JINÉ DOZVÍTE:

- Situace u Bachmutu 0:30
- Další ruské útoky a postup u Kupjansku 7:57
- Vhodný směr a termín protiofenzívy 11:55
- Zákopy 21:17
- Tance okolo tanků 26:30
- Nebezpečná závislost na výrobě v cizině 34:12

Velká ruská ofenziva, o které se „zaručeně“ spekulovalo před výročním začátkem války, nepřišla, řekl Švamberk, zmínil však postup ruských jednotek u Bachmutu a Kupjansku.

„Ono je třeba si přiznat, že když se podíváme na bojiště, tak nevidíme žádný úsek fronty, kde by postupovali Ukrajinci. Objevily se sice zprávy, že útočí u Kreminky, ale podle mě tam spíš než začátek nějaké větší operace vidíme jednorázové akce, které mají narušit ruské útočné úsilí ve směru na Makijivku,“ upozornil Mikulecký.

Rusové útočí i v dalších čtyřech směrech, připomněl Švamberk. U Vuhledaru neuspěli, protože se tam dopustili stejných chyb jako loni, když tanky ke Kyjevu vyslali v koloně.

K tomu Mikulecký doplnil, že podle jeho názoru to bylo z velké části dané tím, že u Vuhledaru byla ruská obrněná technika většinou obsazená mobilizovanými posádkami. Tedy vojáky, kteří neměli ani dostatečný výcvik, ani dostatek bojových zkušeností. Jinde je vidět, že i Rusové se snaží vyvarovat starých chyb.

Naopak u Kupjansku Rusové postupují a mohou ho masivně ostřelovat i z raketometů GRAD, připomněl Mikulecký a nebezpečí doložil: „Už byla totiž nařízena evakuace ohrožených skupin, tedy starých lidí a dětí.“

Kruh okolo Bachmutu se stahuje

Vývoj u Bachmutu není příznivý, shodli se oba. „Obkličovací kruh se stahuje a situace pro ukrajinskou stranu v Bachmutu není dobrá,“ řekl Mikulecký.

„Myslím, že by pomalu měl nastat konec heroické obrany a dojít k řízenému, plánovanému ústupu Ukrajinců na lépe hájitelné pozice. Využít v maximální míře přírodních překážek, jako je řeka Bachmutovka, počasí, které nepřeje využití těžké techniky, a nadále vyměňovat území za vysilování ruských útočníků,“ doplnil.

Švamberg k tomu dodal: „Jak je i vidět, Ukrajinci budují za Bachmutem zákopy a nové obranné linie, takže se mají kam stáhnout.“

Foto: Amin Hamad Anwer - Irácké vzdušné síly, Novinky

Milan Mikulecký během svého působení na základně Balad, Irák v roce 2015

„Chtěl bych věřit, že se ukrajinská strana poučila, že nebudou opakovat mariupolský scénář, ale je znát, že na boje má vliv politické rozhodování. Ten poměr ztrát je sice stále pro ukrajinskou stranu výhodnější, ale již ne tolik, aby nestálo za to přesunout se do lepších pozic,“ zhodnotil situaci u Bachmutu Mikulecký.

„Je znát, že se z Bachmutu na obou stranách stal propagandistický symbol, kde ruské úsilí věnované pokusům ho dobýt, a naopak ukrajinské ho stále bránit, již neodpovídá jeho vojenské hodnotě,“ dodal.

Zmínil také nešťastné spekulace na sociálních sítích. „Rádoby odborníci od počítačů v uplynulých dnech zveřejňovali zaručené zprávy o tom, jak Ukrajinci uzavřeli Rusy u Bachmutu do kotle. To není ani špatná propaganda, vidíme, že sami Ukrajinci něco podobného nedělají, je to jen snaha být na okamžik hvězdou sociálních sítí,“ přiznal.

„Ale tito hurá aktivisté právě přispívají k tomu, že lidé na Západě začínají být unavení, když podle zaručených zpráv Ukrajinci vítězí, ale přitom válka stále nekončí,“ doplnil Mikulecký.

Evakuacemi se války nevyhrávají

„U Bachmutu je vidět, že i Rusové, přestože stále útočí, jsou vyčerpaní a docházejí jim síly. Vidíme to i ve videoposelstvích Jevgenije Prigožina, který doslova brečí o větší podporu ze strany ruské armády s tím, že nemá munici ani vězně, které by mohl nasadit do útoků. Je to znát i na bojišti,“ popsal vývoj u Bachmutu Mikulecký.

„Na průběh rusko-ukrajinské války nemá tato bitva žádný zásadní dopad. Rusům se po sedmi měsících zřejmě podaří dobýt město, které dosud nikdo ani v samotném Rusku neznal. Pokud nevytlačí Ukrajince minimálně padesát kilometrů od Bachmutu, neřeší jim to ani využití trosk města jako logistického uzlu,“ dodal.

Švamberk upozornil, že obraně napomáhá i terén, když se oteplilo, v noci teplota klesá pod nulu, ale přes den stoupá na deset dvanáct stupňů, sníh odtává a půda změkla. Západní část Bachmutu přechází v mokřady, kde není možné obklíčení dokončit pomocí těžké techniky.

„Nicméně fakt je ten, že Ukrajinci v této konkrétní bitvě prohrávají, přestože asi zachrání vojáky, které tam mají, ale, jak řekl Winston Churchill po úspěšné evakuaci Britského expedičního sporu od francouzského Dunkirku, evakuacemi se války nevyhrávají,“ připomněl Mikulecký.

„V tomto počasí se rozsáhlé, manévrové útočné operace vést nedají, ale zásadnější je to, že Ukrajinci dnes ani nemají moc čím útočit, musejí počkat, až dojde k doplnění sil. Ať už jde o vojáky, kteří jsou ve výcviku mimochodem i v České republice, nebo techniku, se

kteřou by mohli útočit. Ztráty nemají jen Rusové, ale i Ukrajinci, a k tomu, aby mohli podniknout útočnou operaci, potřebují kromě počasí i něco, čím ji provedou,“ doplnil.

Slíbené počty tanků jsou nedostačující

Na Ukrajině čekají, až dorazí tanky ze Západu. „Počty, o nichž hovoříme, že Ukrajina získá, jsou však spíš špatný vtíp než reálná pomoc,“ upozornil Mikulecký a naznačil, kolik by jich bylo potřeba.

„Kdyby Němci poslali 200 Leopardů 2A5/6, což je tank, který nemá na bojišti skutečně protivníka, přidali k nim sto Leopardů 2A4 do druhé linie, a kdyby se k tomu poskládal zbytek tanků z dalších zemích, tak mají Ukrajinci 400 tanků, proti kterým Rusové nemají co postavit,“ počítal Mikulecký.

„Pokud se k tomu přidá přiměřené množství ženijní techniky, dělostřelectva a prostředků protivzdušné obrany, tak to je síla, která by i při tom zrychleném výcviku posádek mohla v květnu k Azovskému moři prorazit,“ dodal.

Současně odmítl stesky, že více tanků neposkytuje Polsko nebo Finsko. Německu by bohatě stačilo mít v garážích sto supermoderních a sto postarších Leopardů 2, na rozdíl od Finska nebo Polska totiž nemá s Ruskem žádnou společnou hranici a šance, že německé tanky někdy zasáhnou do skutečného boje, se limitně blíží nule.

Stejně tak se nedomnívá, že cestou je větší tlak na USA, na poskytnutí většího počtu tanků Abrams. Evropská unie a Německo jako její nezpochybnitelný lídr v uplynulých letech neustále zdůrazňovali, že Evropa se musí v oblasti obrany emancipovat.

Tak teď mají možnost se předvést, navíc USA svým nasazením v Indo-Pacifiku nehájí jen zájmy svoje, ale i právě Evropy, která do této oblasti přenesla celou řadu svých strategických průmyslových odvětví, a tudíž také do Evropy dnes proudí ropa a LNG.

Zkritizoval opakované nápady poslat na Ukrajinu staré tanky Leopard 1. „My si tady děláme legraci z Rusů, když vytáhli šedesát let staré tanky T-62, ale stejní komentátoři se pak rozplývají nad možností dodávek Leopardů 1. Konstrukčně je to tank ze stejné doby,“ přiznal Mikulecký.

„Pokud bude Leopard 1 nasazený někde u Oděsy, aby odrazil první vlnu ruského námořního výsadku, nebo ho postavíme naproti Podněstří, tak ano, ale Leopard 1 není nic, co by člověk, který používá zdravý rozum, nasadil do útoku, který by měl vést k tomu, že Rusové začnou přemýšlet, že by bylo lepší válku nějak diplomaticky ukončit,“ doplnil.

Rozdělit ruské útočníky

Švamberk s Mikuleckým se v diskuzi shodli, že pro budoucí ukrajinský útok se jako nejvhodnější nabízí Záporožská část fronty.

„Pokud bych byl na Ukrajinské straně a chtěl bych někde na jaře zaútočit, tak tady. Tady nemají Rusové vybudovanou žádnou hloubkovou obranu. Pokud by Ukrajinci útočili v Doněcku nebo v Luhansku, dostanou se do stejné situace jako Rusové u Bachmutu, útočili by do vybudované obrany,“ podotkl Mikulecký.

„Na záporožské frontě nic z toho není, Rusové tam neměli čas jí vybudovat. V první řadě bych se tady snažil proniknout k pobřeží Azovského moře. Vyhnout se velkým aglomeracím jako jsou Mariupol, Berďansk, Melitopol, ale dostat se na břeh a rozdělit ruskou armádu. A jako bonus cestou přerušit veškeré zásobování jižní části, která operuje z Krymu,“ pokračoval.

„Zvlášť Melitopol je zásadní pro železniční zásobování Rusů, kteří každý den ostřelují civilisty v osvobozeném Chersonu. V Záporoží jsou Ukrajinci již za Dněprem a nebrání jim v postupu žádná významnější vodní překážka,“ upozornil Mikulecký.

„Tudy by mohli ve směru na Melitopol proniknout k Azovskému moři a odtamtud za pomoci střel s dlouhým doletem, které již dnes mají ve výzbroji, ohrožovat Kerčský most a rozdělit ruská útočená uskupení na dvě části, na severní a jižní, a to jižní s přerušeným zásobováním by bylo velmi rychle zralé na ručník,“ dodal.

Pokud by Ukrajincům po něčem takovém ještě zbývalo dost sil, určitě by pak stálo za to odříznout i jadernou elektrárnu v Enerhodaru, v ideálním případě jí osvobodit a eliminovat vydírací potenciál, který Rusové díky její okupaci dnes mají.

Nové zbraně na frontě

V předchozích dílech Zbytečné války se oba diskutující bavili na účet médií, které každý měsíc přicházejí s novou zázračnou zbraní, která definitivně rozhodne válku, tentokrát ale žádnou nenašli.

„Objevila se pouze staronová zbraň, totiž kouzlo zákopů. Na aktuálním aliančním cvičení v Pobaltí se vojáci vrací ke kořenům a učí se rychle zakopávat. Vedle toho, že jsme si uvědomili, že tank není odepsaná zbraň a bude patřit na bojiště i v 21. století, tak jsme si uvědomili, že se válka nedá vyhrát jen od počítače prostřednictvím operátora dronu vzdáleného tisíce kilometrů od bojiště,“ uvedl Mikulecký.

„Je totiž potřeba odhodlaný obránce, takže se učíme znovu rychle zakopávat a bylo by fajn se podívat, jakou máme v Armádě České republiky k dispozici ženijní techniku a v jakých počtech. Stejně tak se zaměřit, aby u každé jednotky byli lidé, kteří umějí takovou techniku obsluhovat, aby v případě potřeby bylo možné využít i zrekvírovanou civilní techniku,“ dodal.

Švamberg upozornil, že problémem je také nedostatek munice.

„Jsme nepoučitelní, stále se budeme snažit zachraňovat přírodu po celém světě, přestože na to celý svět kašle a má z nás legraci, že si likvidujeme svoji ekonomiku. Nejradši bych viděl přesun výroby z Číny nikoliv do Indie nebo Vietnamu, ale zpět do Evropy

a Spojených států. Mzdová úroveň v zemích okupovaných v minulosti Sovětským svazem není už tak brutálně jiná proti té v Číně, zvláště když se připočtou náklady na logistiku,“ varoval Mikulecký.

Podle něj nás má v hrsti nevyzpytatelný režim v Pekingu, jemuž jsme svěřili výrobu elektroniky, léčiv i dalších klíčových prvků potřebných pro funkci společnosti. A EU podle něj nejedná.

„Nevidím snahu změnit pravidla REACH, taxonomii, která by umožnila bankám poskytnout zbrojovkám financování tak, aby mohly vybudovat nové provozy, které dnes tak zoufale potřebujeme. Mám pocit, že v Bruselu stále žijí v jiném světě,“ dodal Mikulecký.

Zmínil, že na národních úrovních se však už začíná stále častěji objevovat realistický a méně ideologický pohled na svět. Takže jistá naděje zde stále je.

Upozornění: Pokud vás zajímají další podrobnosti a další souvislosti, pusťte si podcast, tento článek z něj pouze čerpá, a nemůže postihnout vše, co v něm bylo řečeno.